

et Forslag, der i det Væsentlige tiltraadtes af Byens Borgerrepræsentanter og vedkommende Byfoged, om Dannelsen af en indbyrdes Assuranceforening for Kjøbstaden. Men da dette Forslag gik ud fra den Forudsætning, at Finantserne vilde overtage Garantien for det fulde Forsikringsbeløb af de under Assuranceforeningen indbesatte Bygninger, indtil Foreningen selv maatte opnaae tilstrækkelige Midler, stillede Regjeringen, der ikke troede at kunne gaae ind herpaa, foreløbig Sagen i Bero.

Herefter hvilede Sagen indtil 1855, da Kommunalbestyrelsen atter optog sit i 1848 indgivne Forslag, hvilket, — da Indenrigsministeriet havde ment, at der ikke var tilstrækkelig Anledning for Staten til at overtage den omhandlede Garanti, men derhos udtalt, at det efter de fremkomne Oplysninger om den i de sidste Aar indtraadte Forandring i Bygningsmaaden neppe syntes at være forbundet med særdeles Betænkkelighed at optage Reykjavik i de danske Kjøbstæders Brandforsikring — fremkaldte en Opfordring fra Justitsministeriet til de islandske Autoriteter om paany at tage Spørgsmaalet herom under Overveielse. Kommunalbestyrelsen fremkom derfor i Slutningen af 1857 med et detailleret hertil sigtende Forslag, men Ministeriet troede endnu ikke at kunne imødekomme det yttrede Ønske, idet man, da Forholdene i Reykjavik endnu ikke i nogen væsentlig Grad syntes forandrede til det Bedre og Stændernes i sin Tid mod Opdragelsen anførte Grunde ikke senere fandtes svækkede, ikke turde nære noget Haab om at gennemføre Sagen. Da Byggeforholdene i Kjøbstaden mere lignede de for Landbygninger sædvanlige, og disses Brandforsikring ikke dengang eiede nogen Reservecfond, forelagde Ministeriet i 1859 Repræsentantskabet for denne Forsikring et Forslag, der gik ud paa, at de til Byen Reykjavik hørende Bygninger indtil videre skulde kunne forsikres under de danske Landbygningers Brandforsikring paa samme Maade og Vilkaar som disse, dog at de Bygningsseiere, der benyttede denne Tilladelse, foruden det Kontingent, de saaledes vilde have at svare af de forsikrede Bygninger, endvidere aarlig skulde betale 4

Skilling af hvert forsikret 100 Rd. til Lønning for den Embedsmand, som det overdrages i Reykjavik at udføre de samme Forretninger, der i Kongeriget paahvile Branddirektorerne med Hensyn til de forsikrede Bygninger. Det foresloges endelig overladt til Justitsministeriet nærmere at ordne det Fornødne i denne Henseende. Dette Forslag blev usforandret vedtaget af Repræsentantskabet, men Sagen blev herefter atter standsat, idet der blev reist Tvivl om, hvorvidt dette, da Anordningen af 29de Febr. 1792 kun har stiftet en Brandforsikring for Bygninger paa Landet i Danmark og Lovens angaaende Forandringer i denne Anordning af 4de Marts 1857 § 22 kun bemyndiger Repræsentantskabet til at tage Beslutning om „Foreningens fremtidige Bestyrelse“, maatte besidde Kompetence til at give et saadant Samtykke. Ministeriet troede derfor at burde undlade at erhverve den fornødne kongelige Approbation paa den tagne Beslutning; men da man ikke kunde ønske, at Sagen, om hvis Gjennemførelse der var givet Reykjavik et grundet Haab, atter fuldstændig skulde standse, vendte man tilbage til den Tanke, hvorfra man tidligere var gaaet ud, Byens Indlemmelse i de danske Kjøbstæders Brandforsikring, idet man var kommen til den Anskuelse, at Forholdene med Hensyn til Brandsfare i Reykjavik tilbørlig virkelig vare mindre truende, end man havde foresillet sig. Bygningsmaaden maatte derhos ogsaa erkjendes efterhaanden, navnlig ved den hyppigere Anvendelse af Skifertage, mere at nærme sig den for andre Kjøbstæder brugelige, og den Hindring, der hidtil havde stillet sig som den væsentligste, Reykjaviks Forhold til den de danske Kjøbstæders Brandforsikring tilhørende betydelige Reservecfond, antog man dog lod sig overvinde uden at forurette denne og uden at paalægge Reykjavik en altfor stor Byrde.

Man har derfor besluttet sig til at forelægge Althinget nærværende Udkast, der væsentligt er knyttet til Brandforsikrings-Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Febr. 1792 — af hvilken man dog har udeladt en Del Bestemmelser, der dels nærmest ere af admini-